PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2006/0158(CNS)

25.9.2007

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie zastosowania europejskiego nakazu nadzoru w postępowaniu przedprocesowym pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (COM(2006)0468 – C6-0328/2006 – 2006/0158(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Ioannis Varvitsiotis

PR_CNS_art93am

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 21

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie zastosowania europejskiego nakazu nadzoru w postępowaniu przedprocesowym pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej
(COM(2006)0468 – C6-0328/2006 – 2006/0158(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek Komisji (COM(2006)0468)[1],

– uwzględniając art. 31 lit. a) i c) oraz art. 34 ust. 2 lit. b) traktatu UE,

– uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0328/2006),

– uwzględniając art. 93 oraz art. 51 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0000/2007),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;

2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;

4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki Parlamentu
Poprawka 1 Punkt 5 preambuły	
(5) W celu uniknięcia niepotrzebnych kosztów i trudności związanych z transportem podejrzanego na wstępne przesłuchanie lub rozprawę należy	(5) W celu uniknięcia niepotrzebnych kosztów i trudności związanych z transportem podejrzanego na wstępne przesłuchanie lub rozprawę należy

[1] Dz.U. C ... / Dotychczas nieopublikowany w Dz.U.

zezwolić państwom członkowskim na korzystanie z ***łączy wideo***.	zezwolić państwom członkowskim na korzystanie z ***procedury przewidzianej w art. 10 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej***[1].
	[1] Dz.U. C 197 z 12.7.2000, str. 1.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia stosowania jednolitej procedury w odniesieniu do łączy wideo.

Poprawka 2
Artykuł 1 ustęp 1

Na mocy niniejszej decyzji ramowej ustanawia się europejski nakaz nadzoru ***i procedury przeniesienia przedprocesowego osób pomiędzy państwami członkowskimi***.	Na mocy niniejszej decyzji ramowej ustanawia się europejski nakaz nadzoru.

Uzasadnienie

Stworzenie specjalnych procedur przeniesienia przedprocesowego grozi skomplikowaniem systemu wydawania osób. Ponadto istnieje niebezpieczeństwo, że taki przyspieszony tryb nie gwarantowałby odpowiednich zabezpieczeń proceduralnych mających na celu ochronę praw podejrzanego.

Sprawozdawca proponuje, by stosowano procedury wydawania osób obowiązujące w przypadku ENA, które już funkcjonują i cieszą się coraz większym zaufaniem wśród prawników. Jednak z uwagi na cel niniejszego wniosku należy dostosować procedury ENA, tak aby obejmowały one wszystkie przestępstwa (bez określania progu).

Poprawka 3
Artykuł 1 ustęp 2

Europejski nakaz nadzoru jest decyzją wydawaną przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego w odniesieniu do podejrzanego niebędącego mieszkańcem tego państwa w celu odesłania go do państwa członkowskiego zamieszkania pod warunkiem poddania się przez ***niego*** środkom nadzoru, tak aby zapewnić właściwy przebieg postępowania	Europejski nakaz nadzoru jest decyzją wydawaną przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego w odniesieniu do podejrzanego niebędącego mieszkańcem tego państwa w celu odesłania go do państwa członkowskiego***, w którym podejrzany aktualnie posiada legalne i regularne miejsca*** zamieszkania***, lub do dowolnego innego państwa***

sądowego, w szczególności zaś by zapewnić, że dana osoba stawi się na rozprawę w państwie członkowskim wydającym nakaz.	***członkowskiego, w przypadku gdy podejrzany o to wystąpi, a dane państwo członkowskie wyraża zgodę,*** pod warunkiem poddania się przez ***podejrzanego*** środkom nadzoru, tak aby zapewnić właściwy przebieg postępowania sądowego, w szczególności zaś by zapewnić, że dana osoba stawi się na rozprawę w państwie członkowskim wydającym nakaz.

Uzasadnienie

Należy uściślić definicję miejsca zamieszkania.

Jednym z celów decyzji ramowej jest wzmocnienie zasady wolności i umożliwienie osobie podejrzanej o popełnienie przestępstwa w obcym państwie członkowskim powrotu do kraju, w którym osoba ta w danym czasie zamieszkuje i w którym jej pobyt jest legalny. W poprawce zaproponowano poszerzenie zakresu stosowania wniosku i zapewnienie osobom możliwości powrotu do kraju innego niż kraj ich stałego pobytu (mógłby to być np. kraj, którego dana osoba jest obywatelem).

Poprawka 4
Artykuł 3

Artykuł 3	***skreślony***
Obowiązek wykonania europejskiego nakazu nadzoru	
Państwa członkowskie wykonują każdy europejski nakaz nadzoru na podstawie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji ramowej.	

Uzasadnienie

Powyższy artykuł pokrywa się z art. 9.

Poprawka 5
Artykuł 4a (nowy)

	Artykuł 4a
	Wydatki
	1. Wydatki poniesione na terytorium państwa członkowskiego wykonującego

	nakaz, związane z wykonaniem europejskiego nakazu nadzoru, pokrywa dane państwo członkowskie.
	2. Wszelkie inne wydatki ponoszą państwa członkowskie wydające nakaz.

Uzasadnienie

Wraz z obowiązkiem wykonywania ENN przez państwa członkowskie należy wprowadzić przepisy dotyczące wspólnego ponoszenia kosztów.

Poprawka 6
Artykuł 5 ustęp 1

1. ***Europejski nakaz*** nadzoru ***może zostać wydany przez*** organ wydający ***po powiadomieniu*** podejrzanego o zobowiązaniach, jakie zostaną na niego nałożone zgodnie z art. 6, i o skutkach naruszenia takiego nakazu, w szczególności tych określonych w art. 17 i 18.	1. ***Po wydaniu europejskiego nakazu*** nadzoru organ wydający ***powiadamia*** podejrzanego o zobowiązaniach, jakie zostaną na niego nałożone zgodnie z art. 6, i o skutkach naruszenia takiego nakazu, w szczególności tych określonych w art. 17 i 18.

Uzasadnienie

Decyzja o wydaniu ENN ma wyraźnie charakter karnistyczny i dlatego w całości podlega kompetencji właściwych organów. Nie jest zrozumiałe, dlaczego właściwy organ miałby informować podejrzanego o swych ewentualnych decyzjach. Gdy właściwy organ decyduje o wydaniu ENN, decyduje również o zobowiązaniach, jakie zostaną nałożone na podejrzanego. Dopiero potem o decyzji tej powiadamia się podejrzanego, który z kolei ma prawo odwołać się od tej decyzji.

Poprawka 7
Artykuł 5 ustęp 1 a (nowy)

	1a. Podejrzany otrzymuje informacje w zrozumiałym dla siebie języku.

Poprawka 8
Artykuł 6 ustęp 1 akapit 2

Utrudnianie prac wymiaru sprawiedliwości lub angażowanie się w działalność	Utrudnianie prac wymiaru sprawiedliwości lub angażowanie się w działalność

przestępczą ***może stanowić*** naruszenie warunków europejskiego nakazu nadzoru.	przestępczą ***stanowi*** naruszenie warunków europejskiego nakazu nadzoru.

Uzasadnienie

Zgodnie z uzasadnieniem Komisji odnośne zobowiązanie nie należy do zobowiązań „nieobowiązkowych". W związku z tym, jeżeli zgodnie z prawem krajowym właściwy organ stwierdzi, że podejrzany utrudnia prace wymiaru sprawiedliwości lub angażuje się w działalność przestępczą, obowiązkiem tego właściwego organu powinno być traktowanie tego jako naruszenia warunków ENN i podjęcie wszelkich niezbędnych dalszych działań.

Poprawka 9
Artykuł 6 ustęp 1 akapit 3 litera c a) (nowa)

	(ca) do informowania organu wykonującego o wszelkich zmianach miejsca zamieszkania w państwie wykonującym nakaz.

Uzasadnienie

Jednym z warunków wstępnych wydania ENN jest pewność, że podejrzany posiada miejsce stałego zamieszkania w innym państwie członkowskim. Jeżeli po wydaniu ENN podejrzany zmieni miejsce zamieszkania, pierwszorzędne znaczenie ma poinformowanie o tym fakcie właściwych organów.

Poprawka 10
Artykuł 6 ustęp 2 litera c)

c) przekazanie paszportu(-ów) lub innych dokumentów tożsamości organowi wykonującemu;	***skreślona***

Uzasadnienie

Ten obowiązek narusza podstawowe prawa jednostki. Celem wniosku jest pozwolenie podejrzanym na powrót do kraju zamieszkania i prowadzenie tam normalnego życia, pod warunkiem przestrzegania nałożonych na nich zobowiązań. Gdyby podejrzani musieli zdawać paszporty, poważnie ograniczałoby to ich zdolność do pełnego i faktycznego korzystania z należnych im praw i swobód.

Poprawka 11
Artykuł 6 ustęp 2 litera g a) (nowa)

	ga) unikanie kontaktu z określonymi osobami lub przedmiotami;

Uzasadnienie

W pewnych sytuacjach ważne mogłoby być zobowiązanie podejrzanego do niespotykania się ze świadkami, ofiarami lub innymi podejrzanymi, w celu uniknięcia utrudnień w pracy wymiaru sprawiedliwości. Ponadto w sytuacjach, gdy dana osoba jest podejrzana o przestępstwa związane np. z bronąi, ważne jest zobowiązanie tej osoby do nienoszenia lub nieposiadania broni.

Poprawka 12
Artykuł 6 ustęp 2 a (nowy)

	2a. Przenosząc niniejszą decyzją ramową na grunt prawa krajowego, każde państwo członkowskie powiadamia Sekretariat Generalny Rady o zobowiązaniach – poza zobowiązaniami określonymi w ust. 1 i 2 – które jest gotowe nadzorować. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim oraz Komisji.

Uzasadnienie

Trudno jest ustalić listę zobowiązań wspólnych dla wszystkich państw członkowskich. Wymóg osiągnięcia porozumienia między państwem wydającym nakaz a państwem wykonującym nakaz mógłby skomplikować i opóźnić przyjęcie ENN. Dlatego w powyższej poprawce zaproponowano umożliwienie państwom członkowskim, aby zgłosiły, jakie zobowiązania (poza tymi, które wymieniono w ust. 1) są gotowe nadzorować. W takim przypadku państwa wydające nakaz mogłoby nakładać te zobowiązania automatycznie, nie kontaktując się z państwem wykonującym nakaz.

Poprawka 13
Artykuł 6 ustęp 3

3. Wszelkie zobowiązania nałożone przez organ wydający zgodnie z ust. 1, 2 i ***3*** niniejszego artykułu są odnotowywane w europejskim nakazie nadzoru.	3. Wszelkie zobowiązania nałożone przez organ wydający zgodnie z ust. 1, 2 i ***2a*** niniejszego artykułu są odnotowywane w europejskim nakazie nadzoru.

Poprawka 14
Artykuł 6 ustęp 4

4. ***Oprócz zobowiązań określonych w europejskim nakazie nadzoru o***rgan wykonujący może zmienić zobowiązania ***w nim*** zawarte zgodnie z przepisami prawnymi państwa wykonującego nakaz, jeżeli jest to niezbędne w celu wykonania europejskiego nakazu nadzoru.	4. ***O***rgan wykonujący może zmienić zobowiązania zawarte w ***europejskim nakazie nadzoru*** zgodnie z przepisami prawnymi państwa wykonującego nakaz, jeżeli jest to niezbędne w celu wykonania europejskiego nakazu nadzoru.

Uzasadnienie

Należy jasno określić, że organ wykonujący nakaz nie może dodawać żadnych zobowiązań innych niż te, które zostały nałożone przez organ wydający nakaz. Organ wykonujący nakaz może dokonać jedynie dostosowań technicznych w odniesieniu do ENN.

Poprawka 15
Artykuł 6 ustęp 4 akapit 1 a (nowy)

	Zmiany, o których mowa w akapicie pierwszym, są wyłącznie natury technicznej i same w sobie nie prowadzą do nałożenia dodatkowych zobowiązań na podejrzanego.

Uzasadnienie

Należy jasno określić, że organ wykonujący nakaz nie może dodawać żadnych zobowiązań innych niż te, które zostały nałożone przez organ wydający nakaz. Organ wykonujący nakaz może dokonać jedynie dostosowań technicznych w odniesieniu do ENN.

Poprawka 16
Artykuł 8 ustęp 1 a (nowy)

	1a. Na wniosek podejrzanego europejski nakaz nadzoru jest przekazywany dowolnemu innemu państwu członkowskiemu, którego właściwy organ wyraża zgodę na takie przekazanie.

Uzasadnienie

Podstawową zasadą wniosku jest umożliwienie podejrzanemu powrotu do kraju, w którym posiada regularne miejsce zamieszkania. Jednak w sytuacjach, gdy osoba podejrzana ma bliższe związki z dowolnym innym państwem członkowskim (np. z państwem, którego jest obywatelem), decyzja ramowa powinna zapewniać możliwość udania się do tego kraju. Aby unikać nadużywania tego przepisu, jego zastosowanie powinno zależeć od zgody państwa członkowskiego.

Poprawka 17
Artykuł 10 ustęp 1

1. ***Sąd, sędzia, sędzia śledczy lub oskarżyciel publiczny*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, odmawia uznania i wykonania europejskiego nakazu nadzoru, jeżeli jest jasne, że prowadzenie postępowanie karnego w sprawie przestępstwa, w odniesieniu do którego wydano nakaz, naruszyłoby zasadę *ne bis in idem*.	1. ***Właściwy organ*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, odmawia uznania i wykonania europejskiego nakazu nadzoru, jeżeli jest jasne, że prowadzenie postępowanie karnego w sprawie przestępstwa, w odniesieniu do którego wydano nakaz, naruszyłoby zasadę *ne bis in idem*.

Poprawka 18
Artykuł 10 ustęp 2

2. ***Sąd, sędzia, sędzia śledczy lub oskarżyciel publiczny*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, może odmówić uznania i wykonania europejskiego nakazu nadzoru z jednej lub większej liczby następujących przyczyn:	2. ***Właściwy organ*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, może odmówić uznania i wykonania europejskiego nakazu nadzoru z jednej lub większej liczby następujących przyczyn:

Poprawka 19
Artykuł 12 ustęp 1

1. ***Sąd, sędzia, sędzia śledczy lub oskarżyciel publiczny*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, podejmuje możliwie jak najszybciej i w każdym przypadku w ciągu pięciu dni od otrzymania europejskiego nakazu nadzoru decyzję o jego uznaniu i wykonaniu lub o powołaniu się na podstawy do jego nieuznania i niewykonania. Właściwy organ w państwie, do którego wpłynął wniosek, informuje organ wydający o tej decyzji w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej.	1. ***Właściwy organ*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, podejmuje możliwie jak najszybciej i w każdym przypadku w ciągu pięciu dni od otrzymania europejskiego nakazu nadzoru decyzję o jego uznaniu i wykonaniu lub o powołaniu się na podstawy do jego nieuznania i niewykonania. Właściwy organ w państwie, do którego wpłynął wniosek, informuje organ wydający o tej decyzji w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej.

Poprawka 20
Artykuł 12 ustęp 3

3. W przypadkach, gdy europejski nakaz nadzoru jest niepełny, ***sąd, sędzia, sędzia śledczy lub oskarżyciel publiczny*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, mogą odroczyć podjęcie decyzji o uznaniu i wykonaniu nakazu do czasu, gdy zostanie on uzupełniony przez organ wydający.	3. W przypadkach, gdy europejski nakaz nadzoru jest niepełny, ***właściwy organ*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, mogą odroczyć podjęcie decyzji o uznaniu i wykonaniu nakazu do czasu, gdy zostanie on uzupełniony przez organ wydający.

Poprawka 21
Artykuł 12 ustęp 4

4. Jeżeli zgodnie z ust. 3 uznanie i wykonanie europejskiego nakazu nadzoru zostanie odroczone, ***sąd, sędzia, sędzia śledczy lub oskarżyciel publiczny*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, bezzwłocznie przekazuje bezpośrednio organowi wydającemu sprawozdanie określające podstawy do odroczenia, w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej.	4. Jeżeli zgodnie z ust. 3 uznanie i wykonanie europejskiego nakazu nadzoru zostanie odroczone, ***właściwy organ*** w państwie, do którego wpłynął wniosek, bezzwłocznie przekazuje bezpośrednio organowi wydającemu sprawozdanie określające podstawy do odroczenia, w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej.

Poprawka 22
Artykuł 12 ustęp 4 a (nowy)

	4a. Organ wydający informuje podejrzanego o wszelkich odroczeniach uznania i wykonania europejskiego nakazu nadzoru.

Uzasadnienie

Podejrzany ma prawo do informacji na temat przebiegu postępowania w swojej sprawie.

Poprawka 23
Artykuł 13 ustęp 4

4. Podejrzany ma prawo być wysłuchanym przez organ wydający zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz. Wymóg ten może zostać spełniony ***za pośrednictwem odpowiednich łączy wideo lub telefonicznych z*** organem wydającym ***(przesłuchanie w formie konferencji***	4. Podejrzany ma prawo być wysłuchanym przez organ wydający zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz. Wymóg ten może zostać spełniony ***zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. między organem wykonującym a*** organem

telefonicznej lub wideokonferencji). Organ wydający przeprowadza konsultację z organem wykonującym w sprawie ponownego rozpatrzenia europejskiego nakazu nadzoru.	wydającym. Organ wydający przeprowadza konsultację z organem wykonującym w sprawie ponownego rozpatrzenia europejskiego nakazu nadzoru.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia stosowania jednolitej procedury w odniesieniu do łączy wideo.

Poprawka 24
Artykuł 17 ustęp 4

4. Przed podjęciem decyzji zgodnie z ust. 1 podejrzany ma prawo być wysłuchanym przez organ wydający zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz. Wymóg ten może zostać spełniony ***za pośrednictwem odpowiednich łączy wideo lub telefonicznych*** między organem wykonującym a organem wydającym ***(przesłuchanie w formie konferencji telefonicznej lub wideokonferencji)***. Organ wydający przeprowadza również konsultację z organem wykonującym.	4. Przed podjęciem decyzji zgodnie z ust. 1 podejrzany ma prawo być wysłuchanym przez organ wydający zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz. Wymóg ten może zostać spełniony ***zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r.*** między organem wykonującym a organem wydającym. Organ wydający przeprowadza również konsultację z organem wykonującym.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia stosowania jednolitej procedury w odniesieniu do łączy wideo.

Poprawka 25
Artykuł 18

Warunki zatrzymania i ***przeniesienia*** podejrzanego	***Zatrzymanie*** i ***przeniesienie*** podejrzanego
1. Jeżeli organ wydający podejmie decyzję, że konieczne jest zatrzymanie i przeniesienie podejrzanego do państwa wydającego nakaz, podejrzany zostaje przesłuchany przez organ sądowy państwa członkowskiego, na którego terytorium zostanie zatrzymany.	1. Jeżeli organ wydający podejmie decyzję, że konieczne jest zatrzymanie i przeniesienie podejrzanego do państwa wydającego nakaz, podejrzany zostaje przesłuchany przez organ sądowy państwa członkowskiego, na którego terytorium zostanie zatrzymany.
2. ***Jeżeli podejrzany wyrazi zgodę na przeniesienie, państwo członkowskie, na którego terytorium go zatrzymano,***	2. ***Decyzję o dokonaniu aresztowania i przekazania podejmuje się, a przekazania dokonuje się, zgodnie***

bezzwłocznie dokonuje takiego przeniesienia do państwa wydającego nakaz.	***z przepisami decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi.***
3. ***Jeżeli podejrzany nie wyrazi zgody na przeniesienie, państwo członkowskie, na którego terytorium go zatrzymano, bezzwłocznie dokonuje takiego przeniesienia do państwa wydającego nakaz. Państwo może odmówić zatrzymania i przeniesienia jedynie w następujących przypadkach:***	3. ***Do celów stosowania niniejszej decyzji ramowej zakres stosowania decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi zostaje rozszerzony na wszystkie przestępstwa.***
- jeżeli jest jasne, że w tym czasie w wyniku postępowania karnego dotyczącego przestępstwa, w odniesieniu do którego wydano nakaz, naruszona zostałaby zasada ne bis in idem;	
- jeżeli podejrzany jest ścigany w wykonującym nakaz państwie członkowskim za ten sam czyn, który stanowi podstawę wydania europejskiego nakazu nadzoru;	
- jeżeli zgodnie z prawem wykonującego nakaz państwa członkowskiego ściganie lub ukaranie podejrzanego jest ustawowo zakazane i jeżeli dane czyny podlegają jurysdykcji tego państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem karnym;	
- jeżeli decyzja o zatrzymaniu i przeniesieniu uwzględnia nowe fakty nieobjęte europejskim nakazem nadzoru.	
4. ***Państwo członkowskie inne niż państwo wykonujące nakaz może również odmówić zatrzymania i przeniesienia podejrzanego na podstawie jednej lub większej liczby przyczyn określonych w art. 10.***	4. ***Komisja Europejska przedłoży nowy wniosek dotyczący decyzji ramowej w sprawie zastosowania europejskiego nakazu nadzoru w postępowaniu przedprocesowym, uwzględniając ust. 2 i 3, oraz w razie konieczności przedłoży zmiany do decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi.***

Uzasadnienie

Stworzenie specjalnych procedur przeniesienia przedprocesowego grozi skomplikowaniem systemu wydawania osób. Ponadto istnieje niebezpieczeństwo, że taki przyspieszony tryb nie

gwarantowałby odpowiednich zabezpieczeń proceduralnych mających na celu ochronę praw podejrzanego.

Sprawozdawca proponuje, by stosowano procedury wydawania osób obowiązujące w przypadku ENA, które już funkcjonują i cieszą się coraz większym zaufaniem wśród prawników. Procedury ENA powinny zostać dostosowane tak, aby objęte nimi zostały wszystkie przestępstwa (bez ustalania progu). Takie dostosowanie wymaga jednak dogłębnych analiz i dlatego dokonać go powinna Komisja Europejska.

Poprawka 26
Artykuł 20

Artykuł 20 ***Terminy przeniesienia***	***skreślony***
1. Przeniesienie podejrzanego do państwa wydającego nakaz zgodnie z art. 18 ma miejsce w dniu wspólnie uzgodnionym przez zainteresowane państwa członkowskie i w każdym przypadku nie później niż trzy dni po zatrzymaniu go.	
2. Wyjątkowo przeniesienie podejrzanego do państwa wydającego nakaz może być czasowo odroczone z poważnych przyczyn natury humanitarnej, na przykład gdy istnieją podstawy do przypuszczenia, że zagrozi to w sposób oczywisty życiu lub zdrowiu podejrzanego. Organ wydający jest bezzwłocznie informowany o każdym takim odroczeniu i jego przyczynach. Przeniesienie podejrzanego ma miejsce, gdy tylko przyczyny te przestają istnieć, w dniu uzgodnionym przez zainteresowane państwa członkowskie.	

Uzasadnienie

Powyższa kwestia jest regulowana przepisami decyzji ramowej Rady w sprawie ENA.

Poprawka 27
Artykuł 21

Artykuł 21 ***Tranzyt***	***skreślony***
1. Każde państwo członkowskie zezwala na tranzyt przez swoje terytorium	

podejrzanego podlegającego przeniesieniu do państwa wydającego nakaz zgodnie z przepisami niniejszej decyzji ramowej, pod warunkiem że otrzymało informacje na temat:

a) tożsamości i obywatelstwa osoby podlegającej europejskiemu nakazowi nadzoru;

b) istnienia europejskiego nakazu nadzoru;

c) charakteru i prawnej kwalifikacji przestępstwa;

d) okoliczności przestępstwa, łącznie z datą i miejscem jego popełnienia.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za przyjmowanie wniosków tranzytowych oraz niezbędnych dokumentów, jak również wszelkiej innej korespondencji urzędowej dotyczącej wniosków tranzytowych. Państwa członkowskie powiadamiają Radę o wyznaczeniu takiego organu.

3. Wniosek tranzytowy i informacje wymienione w ust. 1 mogą być kierowane do organu wyznaczonego na mocy ust. 2 w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej. Państwo członkowskie tranzytu powiadamia o swojej decyzji, stosując tę samą procedurę.

4. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania w przypadku przewozu drogą lotniczą bez przewidzianej rozkładem lotu przerwy w podróży. Jednakże jeśli dochodzi do nieplanowanego lądowania, państwo wydające nakaz dostarcza organowi wyznaczonemu na mocy ust. 2 informacji przewidzianych w ust. 1.

Uzasadnienie

Powyższa kwestia jest regulowana przepisami decyzji ramowej Rady w sprawie ENA.

Poprawka 28
Tytuł, po Artykule 22, rozdział 5a (nowy)

ROZDZIAŁ 5 a – OCHRONA DANYCH

Uzasadnienie

Decyzja ramowa w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych nie została jeszcze przyjęta. Aby uniknąć luk prawnych oraz zapewnić właściwą ochronę przekazywanych danych, należy włączyć do niniejszej decyzji ramowej rozdział dotyczący ochrony danych.

Poprawka 29
Artykuł 22 a (nowy)

Artykuł 22a

Ochrona danych

Przy przetwarzaniu danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia przestrzega się co najmniej następujących podstawowych zasad:

a) dane przetwarza się jedynie w przypadkach, gdy jest to dozwolone prawem, niezbędne oraz współmierne do celu gromadzenia i/lub dalszego przetwarzania;

b) dane gromadzi się jedynie w określonych i uzasadnionych celach, a dalsze przetwarzanie zgromadzonych danych prowadzi się w sposób odpowiedni do tych celów;

c) dane muszą być dokładne i uaktualnione;

d) specjalne kategorie danych dotyczących pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, członkostwa w partiach lub związkach zawodowych, orientacji seksualnej lub zdrowia są przetwarzane jedynie w przypadku absolutnej konieczności do celów konkretnej sprawy i przy zastosowaniu właściwych zabezpieczeń.

Uzasadnienie

Decyzja ramowa w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych nie została jeszcze przyjęta. Aby uniknąć luk prawnych oraz zapewnić właściwą ochronę przekazywanych danych, należy włączyć do niniejszej decyzji ramowej rozdział dotyczący ochrony danych.

Poprawka 30
Artykuł 22 b (nowy)

Artykuł 22b

Prawa podmiotu danych

1. Wszystkie podmioty danych są informowane o tym, że ich dane osobowe są przetwarzane.

Udzielenie tej informacji może zostać w razie konieczności odroczone, aby zapobiec utrudnieniom w realizacji celów, w związku z którymi dane są przetwarzane.

2. Podmiot danych ma prawo do otrzymania – bez nieuzasadnionych opóźnień i w zrozumiałym dla siebie języku – informacji o tym, jakie dane są przetwarzane, a także do sprostowania danych i, w stosownych przypadkach, do usunięcia danych przetwarzanych z naruszeniem zasad, o których mowa w art. 22a.

3. Można odmówić udzielenia lub odroczyć udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, gdy jest to absolutnie konieczne:
a) w celu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;

b) w celu zapobieżenia przestępstwu;

c) w celu zapobieżenia utrudnianiu śledztwa i ścigania przestępstw;

d) w celu ochrony praw stron trzecich.

Uzasadnienie

Decyzja ramowa w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych nie została jeszcze przyjęta. Aby

uniknąć luk prawnych oraz zapewnić właściwą ochronę przekazywanych danych, należy włączyć do niniejszej decyzji ramowej rozdział dotyczący ochrony danych.

UZASADNIENIE

Areszt przedprocesowy traktuje się jako środek wyjątkowy, który należy poddać gruntownej ocenie w świetle prawa do wolności i domniemania niewinności[1]. W żadnym razie nie może on być stosowany obowiązkowo ani jako środek karny[2]. W konsekwencji na etapie przedprocesowym należy jak najpowszechniej stosować środki nadzoru niepolegające na pozbawieniu wolności.

Środki nadzoru alternatywne do aresztu przedprocesowego zasadniczo mają na celu jedynie wyeliminowanie trzech klasycznych zagrożeń, które uzasadniają pozbawienie wolności (niebezpieczeństwo ucieczki, zniszczenia dowodów i popełnienia kolejnego przestępstwa).

We wspólnej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości bez granic wewnętrznych należy zagwarantować, że podejrzany niebędący mieszkańcem państwa, w którym odbywa się proces, nie zostanie potraktowany w sposób odmienny od podejrzanego będącego mieszkańcem tego państwa.

Jednak różne rozwiązania alternatywne wobec aresztu przedprocesowego nie mogą obecnie być transponowane ani przenoszone za granicę, ponieważ brakuje wzajemnego uznawania tych środków i nie istnieją instrumenty międzynarodowe, które by taki zabieg wyraźnie umożliwiały. Ten brak wzajemnego uznawania utrudnia sądową ochronę praw indywidualnych.

Istnieje wyraźne niebezpieczeństwo nierównego traktowania dwóch kategorii osób: obywateli UE niezamieszkałych na terytorium państwa członkowskiego, w którym są podejrzani o popełnienie przestępstwa, oraz obywateli UE zamieszkałych w takim państwie członkowskim. Ponadto taką sytuację można uznać za przeszkodę w swobodnym przepływie osób.

W związku z powyższym sprawozdawca stanowczo podkreśla konieczność przyjęcia omawianego tu wniosku, co pozwoli na wzajemne uznawanie nakazów nadzoru przedprocesowego. Instrument ten zachęcałby właściwe organy krajowe, aby nie zatrzymywały osób niebędących mieszkańcami danego państwa członkowskiego UE do celów postępowania przedprocesowego ze względu na niebezpieczeństwo ucieczki, lecz pozwalały na ich powrót do państwa członkowskiego, w którym aktualnie posiadają legalne i regularne miejsce zamieszkania.

---

[1] Artykuł 6 ust. 2 TUE stanowi, że Unia szanuje prawa podstawowe zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC, 1950 r.) oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich, jako zasady ogólne prawa wspólnotowego. Określone w EKPC zasadnicze prawa i podstawowe wolności regulujące areszt przedprocesowy oraz środki alternatywne w stosunku do takiego aresztu przedstawiają się następująco:
– art. 5 ust. 1 – „Każdy ma prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego";
– art. 6 ust. 2 – „Każdego oskarżonego o popełnienie czynu zagrożonego karą uważa się za niewinnego do czasu udowodnienia mu winy zgodnie z ustawą";
– art. 5 ust. 1 lit. c) – „zgodne z prawem zatrzymanie lub aresztowanie w celu postawienia przed właściwym organem, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zagrożonego karą lub jeżeli jest to konieczne w celu zapobieżenia popełnieniu takiego czynu lub uniemożliwienia ucieczki po jego dokonaniu".

[2] Zalecenie Rady Europy, Rec(2006)13.

Zdaniem sprawozdawcy należy uściślić definicję miejsca zamieszkania. Z uwagi na cel omawianego wniosku istotne jest, aby nie ograniczać znaczenia terminu „miejsce zamieszkania" do miejsca „stałego" zamieszkania, które to określenie ma już powszechnie przyjęte znaczenie w terminologii wspólnotowej. Należy jednak wyjaśnić, że pobyt osoby w danym państwie członkowskim powinien być legalny i regularny. Fakt posiadania legalnego i regularnego miejsca zamieszkania powinno się ustalać na podstawie sytuacji faktycznej.

Ponadto sprawozdawca proponuje poszerzenie decyzji ramowej poprzez zawarcie w niej przepisu stanowiącego, że podejrzany może wystąpić do właściwego organu wydającego nakaz z wnioskiem o powrót do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym podejrzany posiada legalne i regularne miejsce zamieszkania. Najczęściej mogłoby to być państwo członkowskie, którego osoba podejrzana jest obywatelem, w sytuacjach, gdy pracuje ona w innym państwie członkowskim.

Sprawozdawca uważa, że zaproponowane przez Komisję utworzenie szczególnego, odrębnego mechanizmu przekazywania osób naruszających warunki europejskiego nakazu nadzoru (ENN) mogłoby zagrażać obecnemu systemowi wydawania/przekazywania osób i komplikować ten system. Skuteczność systemu równoległego do ENA jest wątpliwa. Obecnie istnieją procedury wydawania osób przewidziane w decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (ENA) i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi [1]. Przepisy dotyczące ENA zostały w pełni wdrożone i są już stosowane przez przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości. ENA cieszy się wśród nich coraz większym zaufaniem. Należy odpowiednio docenić element zaufania w stosowaniu instrumentów wzajemnego uznawania. W związku z tym sprawozdawca proponuje dostosowanie procedur ENA do ENN w przypadkach naruszenia warunków ENN.

Obecnie ENA ma zastosowanie do czynów, które zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydającego nakaz są zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zapobiegawczym polegającym na pozbawieniu wolności o górnej granicy co najmniej 12 miesięcy. Jednak z uwagi na cel wniosku dotyczącego ENN należałoby uwzględnić tu wszystkie przestępstwa (bez ustalania progu). Dlatego w przypadku stosowania ENN zakres przepisów dotyczących ENA powinien zostać rozszerzony tak, aby obejmował wszystkie przestępstwa.

Zanim w przepisach dotyczących ENN wprowadzi się szczegółowe zmiany związane z rozszerzeniem zakresu stosowania ENA na wszystkie przestępstwa, należy przeprowadzić dogłębne analizy i konsultację. W związku z tym sprawozdawca wzywa Komisję Europejską, która dysponuje wszelkimi niezbędnymi ku temu środkami, do dokonania przeglądu wniosku dotyczącego ENN i do wprowadzenia koniecznych zmian, w celu zapewnienia możliwości stosowania takich procedur wydawania osób, jakie obowiązują w przypadku ENA. Sprawozdawca wzywa Komisję Europejską do przedłożenia odpowiednich zmian do ENA, jeżeli uzna je ona za konieczne.

Instrumenty wzajemnego uznawania zawsze związane są z szeroką wymianą informacji sensytywnych i prywatnych. W związku z tym należy zapewnić ochronę danych. Sprawozdawca wzywa Radę do przyjęcia decyzji ramowej w sprawie ochrony danych

[1] Dz.U. L 190 z 18.7.2002, str. 1.

osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych[1]. Jednak obecny brak wspomnianej decyzji ramowej nie powinien prowadzić do obniżenia i naruszenia odpowiedniego poziomu ochrony danych. Sprawozdawca proponuje zatem dodanie we wniosku odrębnych artykułów dotyczących ochrony danych.

[1] COM(2005)04751 - CNS 2005/0202